

Dokument ze zasedání

A8-0309/2015

23.10.2015

ZPRÁVA

o rozvoji udržitelného evropského průmyslu základních kovů
(2014/2211(INI))

Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Zpravodaj: Edouard Martin

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	15
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	19
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	20

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o rozvoji udržitelného evropského průmyslu základních kovů (2014/2211(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na její články 147, 173, 174, 192 a 345,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství¹,
- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství²,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti³, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění)⁴,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES⁵,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí⁶, zejména na článek 1 a na související body odůvodnění uvedené směrnice,
- s ohledem na konsolidované znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁷, a na různá související prováděcí nařízení,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 25. února 2015 s názvem „Balíček opatření k energetické unii“ (COM(2015)0080),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 10. října 2012 nazvané „Silnější evropský průmysl pro růst a hospodářskou obnovu“ (COM(2012)0582),

¹ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

² Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

³ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1.

⁴ Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17.

⁵ Úř. věst. L 140, 5.6.2009 s. 16.

⁶ Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁷ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 28. května 2015 s názvem „Evropská strategie energetické bezpečnosti“ (COM(2014)0330),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 11. června 2013 s názvem „Akční plán pro konkurenceschopné a udržitelné ocelářství v Evropě“ (COM(2013)0407) a na údaje skupiny na vysoké úrovni, které jsou k němu připojeny,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 8. března 2011 nazvané „Plán přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050“ (COM(2011)0112),
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 26. ledna 2011 nazvané „Evropa účinněji využívající zdroje – stěžejní iniciativa strategie Evropa 2020“ (COM(2011)0021),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2014 nazvané „Nová industrializace Evropy na podporu konkurenceschopnosti a udržitelnosti“¹,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 15. března 2012 o plánu přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství do roku 2050²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 17. prosince 2014 o ocelářském průmyslu v EU: ochrana pracovníků a průmyslu³,
 - s ohledem na závěry zasedání Evropské rady konaného ve dnech 23. a 24. října 2014 o rámci pro oblast klimatu a energetiky do roku 2030,
 - s ohledem na zprávu ze dne 10. června 2013 nazvanou „Posouzení dopadů kumulativních nákladů na ocelářství“, kterou zadala Komise Centru pro evropská politická studia,
 - s ohledem na zprávu ze dne 31. října 2013, jejíž vypracování zadala Komise Centru pro evropská politická studia, nazvanou „Posouzení dopadu kumulativních nákladů na odvětví hliníku“,
 - s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise o využití potenciálu zeleného růstu pro oblast zaměstnanosti (SWD(2012)0092),
 - s ohledem na dohodu o WTO zvanou též „GATT 94“, zejména na její článek XX,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku (A8-0309/2015),
- A. vzhledem k tomu, že mezi základní kovy patří:
- běžná a speciální ocel, nerezavějící ocel, vysoce pevná ocel a vysoce legovaná slitina,
 - neželezné kovy, jejichž referenční cenu určují termínované obchody na londýnské burze, a to hliník, měď, cín, nikl, olovo a zinek,
 - kovové slitiny, například kobalt, molybden, magnesium a titan,

¹ Přijaté texty, P7_TA(2014)0032.

² Úř. věst. C 251 E, 31.8.2013, s. 75.

³ Přijaté texty, P8_TA(2014)0104.

– vzácné zeminy,
které jsou výsledkem primárního výrobního procesu, jenž spojuje těžební a metalurgické postupy pyrometalurgie nebo hydrometalurgie, přičemž sekundární zdroj výroby je výsledkem procesu opětovného použití a recyklace;

- B. vzhledem k tomu, že evropské ocelářství sehrálo v procesu evropské integrace zásadní historickou roli a představuje základ pro vytváření evropské přidané hodnoty v průmyslu a v evropských hodnotových řetězcích; vzhledem k tomu, že odvětví základních kovů hraje klíčovou úlohu v rozvoji celé ekonomiky, a to jak technologicky, tak při překonávání omezených dodávek; vzhledem k tomu, že ocelářství po uzavření výrobních kapacit zajišťujících výrobu více než 40 milionů tun oceli a po ztrátě více než 60 000 přímých a více než 100 000 nepřímých pracovních míst prochází od roku 2008 nejzávažnější krizí ve své historii v období míru, což vede k větší závislosti průmyslových výrobních odvětví na dovozech ze třetích zemí a ke ztrátě průmyslového know-how, což má přímý dopad na miliony pracovních míst; vzhledem k tomu, že celosvětová nadměrná kapacita se odhaduje na 300 až 400 milionů tun a nachází se zejména v Číně;
- C. vzhledem k tomu, že průmysl základních kovů čelí významnému poklesu poptávky a silné celosvětové hospodářské soutěži, zejména ze třetích zemí, v nichž neexistují stejně vysoké standardy a přísná regulační opatření jako v Evropě;
- D. vzhledem k tomu, že ceny energií v Evropě jsou vyšší než v mnoha jiných ekonomikách, zejména z důvodu nedostatečné integrace trhu s energií, zvyšujících se daní, poplatků a nákladů na síť a významně omezují konkurenceschopnost evropského průmyslu základních kovů na světovém trhu;
- E. vzhledem k tomu, že evropský průmysl základních kovů čelí závažnému úniku investic do třetích zemí, k němuž vedou zejména srovnatelně vysoké ceny energie a náklady související s uhlíkem;
- F. vzhledem k tomu, že postupné uzavírání evropských zařízení na elektrolýzu zpracovávajících kovy, jako je hliník, měď a hořčík, ukazuje, že v Evropě dochází k výraznému poklesu průmyslové výroby v tomto odvětví, a to nikoli z důvodu poklesu evropské poptávky, ale zejména z důvodu nárůstu cen elektřiny a jejich zvýšené volatility v některých členských státech a dumpingových praktik třetích zemí;
- G. vzhledem k tomu, že slitiny kovů, jako je ocel, hliník, zinek, titan a měď (včetně pozinkovaných plechů), které jsou v tomto usnesení definovány jako základní kovy, jsou zásadní pro výrobu elektroniky, strojních zařízení, přístrojů, motorových vozidel a ve stavebnictví; vzhledem k tomu, že průmysl základních kovů EU by měl být považován za strategickou výhodu pro evropskou konkurenceschopnost, zejména pro další průmyslová odvětví a pro rozvoj stávající a nové infrastruktury;
- H. vzhledem k tomu, že řešení problému konkurenceschopnosti a rizika úniku uhlíku by mělo být prioritou, a vzhledem k tomu, že je nezbytné se vyhnout jakýmkoli protekcionistickým opatřením;
- I. vzhledem k tomu, že od roku 2009 systém EU pro obchodování s emisemi (ETS) zaznamenal narůstající přebytek povolenek a mezinárodních kreditů v porovnání s

emisemi, což podstatně oslabilo signál týkající se ceny uhlíku; vzhledem k tomu, že až se v budoucnu zdraží povolenky na emise z evropského systému obchodování s emisemi (ETS), pravděpodobně dojde ke konkurenčnímu šoku; vzhledem k tomu, že pokud nebude vyvinuto srovnatelné úsilí na mezinárodní nebo vnitrostátní úrovni, konkrétně prostřednictvím zavedení trhu s uhlíkem, jaký je v EU, ztratí řada průmyslových odvětví a zařízení v EU mezinárodní konkurenceschopnost, což může do určité míry vést k úniku uhlíku; vzhledem k tomu, že stále existuje značný potenciál úspory energie v průmyslu základních kovů, který by mohl být účinně naplněn prostřednictvím soukromých investic a režimů podpor na modernizaci podniků;

- J. vzhledem k tomu, že evropský průmysl základních kovů ve vztahu ke svým sociálním a environmentálním problémům, jež musí překonat, zápasí s časem, aby znovu dosáhl celosvětové konkurenceschopnosti a kapacity investovat v Evropě, přičemž musí zůstat celosvětovým srovnávacím kritériem, pokud jde o sociální a environmentální odpovědnost v jeho podnicích; vzhledem k tomu, že celosvětová nadměrná kapacita, nekalé subvence a dumping ze strany třetích zemí vyvolaly další tlak na evropský trh se základními kovy; vzhledem k tomu, že inovace výroby má pozitivní dopad na růst zaměstnanosti ve všech fázích hospodářského cyklu průmyslových odvětví; vzhledem k tomu, že na druhou stranu řada podniků uplatňuje strategie zaměřené na krátkodobou finanční návratnost, a to na úkor inovace, investic do výzkumu a vývoje, zaměstnanosti a obnovy dovedností; vzhledem k tomu, že nejlepší zárukou hospodářského úspěchu je zapojení zaměstnanců do inovace a stanovování strategie; vzhledem k tomu, že spravedlivý obchod s ocelářskými produkty může rovněž fungovat pouze tehdy, budou-li se dodržovat základní práva zaměstnanců a environmentální normy;
- K. vzhledem k tomu, že v industrializovaném hospodářství účinně využívajícím zdroje je nezbytné valorizovat druhotné kovy (jako výsledek rekuperace a recyklace) a že se tato valorizace musí rozvíjet v rámci konkurenceschopného a udržitelného oběhového hospodářství, že však nebude v žádném případě dostatečnou kvalitou ani kvantitou k tomu, aby plně pokryla potřeby základních kovů v evropských ekonomikách; vzhledem k tomu, že bilance obchodu s kovovým šrotem v EU je pozitivní a že by v Evropě mělo být vyvinuto více úsilí na stimulaci recyklace šrotu; vzhledem k tomu, že k průmyslu základních kovů, jeho surovinám a doplňkovým dodavatelům by se mělo přistupovat komplexním a uceleným způsobem;
- L. vzhledem k tomu, že to platí zejména pro přechod na jiné zdroje energie, neboť základní kovy, například vzácné zeminy, jsou jádrem nových technologií nezbytných k jeho provedení; vzhledem k tomu, že Evropa je dosud do velké míry závislá na dovozu kovů nezbytných pro výrobu zařízení produkujících obnovitelné energie, která tomuto odvětví poskytují skutečné příležitosti, konkrétně při překonávání případných obtíží v dodávkách; vzhledem k tomu, že investice do obnovitelných zdrojů energie a energetická účinnost jsou významným hybatelem pro investice do průmyslových výrobků, včetně mědi, hliníku a oceli; vzhledem k tomu, že by ambiciózní evropské politiky v oblasti obnovitelných zdrojů a úspor energie mohly být motorem budoucí poptávky po základních kovech v Evropě zejména díky tomu, že poskytne příležitost k výrobě produktů s vysokou přidanou hodnotou; vzhledem k nedostatku odpovědnosti podniků k životnímu prostředí a vzhledem k tomu, že některé průmyslové areály zcela zjevně porušují evropské právní předpisy, a že některé opuštěné areály představují ohrožení pro lidské zdraví a pro životní prostředí; vzhledem k tomu, že environmentální

normy a zásady oběhového hospodářství by měly tvořit základ pro investice do rozvoje a inovací v průmyslu základních kovů v Evropě; vzhledem k tomu, že energetický plán Komise do roku 2050 předpokládá, že dekarbonizace odvětví energetiky a vysoký podíl obnovitelných zdrojů energie představují levnější variantu než pokračování stávajících politik a že s postupem času budou ceny energie z jaderných a fosilních paliv stále růst, zatímco náklady na energii z obnovitelných zdrojů se sníží;

- M. vzhledem k tomu, že stanovisko Výboru pro výzkum a energetiku Evropského parlamentu k doporučením Komise pro jednání o transatlantickém obchodním a investičním partnerství (TTIP) (2014/2228(INI)) zdůraznilo význam kapitoly věnované energii a zabývající se všemi stávajícími opatřeními, jež omezují nebo podmiňují dovozy energie, a zároveň zdůraznilo nevýhodnost energeticky náročných průmyslových odvětví EU a potřebu zachovat jejich konkurenceschopnost;
- N. vzhledem k tomu, že pouze ambiciózní inovační politika, která otevře cestu k rozvoji vysoce kvalitních, energeticky účinných a inovačních výrobků (například vysoce pevné, ale pružné oceli) a nové výrobní postupy umožní EU, aby si zachovala své postavení proti stále důraznější celosvětové konkurenci; vzhledem k tomu, že 65 % výdajů podniků na výzkum a vývoj vydává výrobní průmysl, a vzhledem k tomu, že posílení naší průmyslové základny je tudíž zásadní pro zachování odborných znalostí a know-how v EU;
- O. vzhledem k tomu, že průmysl základních kovů EU ztrácí svou konkurenceschopnost, částečně z důvodu vysoké regulační a administrativní zátěže;
- P. vzhledem k tomu, že cílem balíčku opatření k energetické unii je vytvořit zajištěný, udržitelný, konkurenceschopný a dostupný trh s energií s cílem posílit globální konkurenceschopnost evropského hospodářství, což sníží a sladí ceny energie v Evropě a mezi členskými státy;
- Q. vzhledem k tomu, že uznání tržně ekonomického postavení státem řízených a dalších netržních ekonomik by narušilo nástroje na ochranu obchodu a mělo závažný dopad na konkurenceschopnost evropských průmyslových odvětví základních kovů;
- R. vzhledem k tomu, že výzkum, vývoj a inovace v tomto odvětví jsou pro evropský průmysl klíčové; vzhledem k tomu, že uzavírání provozů často vede k nevratným ztrátám technologie a know-how a ke ztrátě odbornosti pracovníků v průmyslu;

Význam základních kovů pro evropský průmysl

1. zdůrazňuje význam průmyslu základních kovů pro celou řadu navazujících odvětví, včetně automobilového průmyslu, leteckého průmyslu, výroby energie, stavebnictví a obalů;
2. domnívá se, že Evropa, která je vysoce závislá na surovinách, si nemůže dovolit vytvořit novou závislost, pokud jde o základní kovy, což by mělo velmi negativní vliv na výše uvedená navazující odvětví;
3. upozorňuje na to, že v ocelářství má EU nedostatečné kapacity, pokud jde o válcované výrobky z oceli, a to z důvodu hromadného uzavírání výroby v nedávných letech a

oživení poptávky;

4. zdůrazňuje, že navzdory krizi stále narůstá poptávka po neželezných kovech, jako je hliník a měď;

Naléhavost boje proti změně klimatu a vysokým cenám energie

5. zdůrazňuje, že přepracování stávajícího systému obchodování s emisemi je jednou z nejnaléhavějších otázek, pokud jde o zajištění konkurenceschopnosti průmyslu základních kovů; chápe, že Komise zahájila úvahy, které vyústí v reformu systému emisních kvót na čtvrté období 2021–2028, a vyzývá v této souvislosti k reformě, která by zahrnula otázku úniku uhlíku a prosazovala účinnost, průmyslovou inovaci a optimální výnosy, které by tato reforma měla zaručit, při zvážení náhrady ETS jinými inovačními nástroji a strategiemi tak, aby se emise skutečně snížily; vyzývá Komisi, aby při přezkumu ETS poskytla výhody nejlepším představitelům energeticky náročných průmyslových odvětví z hlediska toho, že při výrobě zboží dosahují nižších emisí;
6. bere na vědomí zavedení rezervy tržní stability v roce 2019 a očekává návrhy Komise pro strukturální reformu systému obchodování s emisemi po roce 2020, které budou předmětem konkrétního a samostatného přezkumu v Parlamentu;
7. žádá proto Komisi, aby změnila systém udělování emisních povolenek a aby obecně zavedla opatření využívané u referenčních hodnot uplatňovaných v průmyslu, v nichž se vychází z množství skleníkových plynů vznikajících při výrobě jedné tuny a nikoli v jednom zařízení, neboť právě nejčistší továrny by měly mít, jakožto stimulaci, možnost více vyrábět; zdůrazňuje v této souvislosti význam systému, který ztraktivňuje investice do energeticky účinných řešení;
8. žádá v této souvislosti o zrušení uplatňování průřezového opravného koeficientu na 10 % nejvýkonnějších zařízení, která čelí úniku uhlíku, aby mohla využívat 100 % bezplatné povolenky v odvětvích, jimž kvůli vysokým nákladům na uhlík hrozí ztráta mezinárodní konkurenceschopnosti, s cílem podporovat řádné chování průmyslníků a pracovníků, kteří vyvinuli nezbytné úsilí, aby dosáhli minimálních emisí zavedením nejlepších dostupných technologií; je přesvědčen, že takové opatření by nemělo mít dopad na celkový strop emisí; upozorňuje na to, že únik emisí uhlíku do těch oblastí ve světě, které odpovídají za nejvyšší emise CO₂, negativně ovlivňuje globální otázky v oblasti životního prostředí;
9. vyzývá k tomu, aby se v energeticky náročných průmyslových odvětvích nadále vyvíjelo úsilí o optimalizaci recyklace a snižování emisí CO₂ s cílem zajistit budoucí průmyslovou konkurenceschopnost a dosahovat stanovených závazných cílů EU v oblasti snižování emisí; zdůrazňuje v této souvislosti, že průmyslová konkurenceschopnost, účinnost zdrojů a snižování emisí jsou vzájemně se doplňujícími cíli, neboť jestliže bude evropská výroba řádně postupovat při využívání uhlíku, představuje zachování jejího postavení na evropském a světovém trhu účinný prostředek, jak přispět k celosvětovému snížení emisí skleníkových plynů pocházejících z průmyslové výroby; dodává, že totéž by platilo pro dováženou produkci, která splňuje tytéž normy v oblasti energetické účinnosti a emisí jako produkce vyráběná v EU; zdůrazňuje, že podniky ve třetích zemích, které tvoří část hodnotového řetězce, musí

také jednat v souladu s cíli EU v oblasti klimatu a energie a zohledňovat zejména pokrok v energetické účinnosti;

Regulační opatření na hranicích v souvislosti s uhlíkem jako dočasné a pružné opatření mezinárodního rozměru v souladu s WTO

10. naléhavě zdůrazňuje, že Evropská unie usiluje o jednání s třetími zeměmi, a to od vytvoření Mezinárodního vyjednávacího výboru, který v roce 1992 připravil Úmluvu z Ria, mezinárodní dohodu zaměřenou na cíle ochrany proti změně klimatu, která je však dosud neúspěšná, přes zvyšující se naléhavost zdůrazňovanou prakticky jednomyslným vědeckým konsensem; vyzývá k udržení vedoucího postavení EU a zdůrazňuje zásadní potřebu zajištění celosvětové závazné dohody, která by měla být uzavřena na Pařížské konferenci a v níž by se všechny strany plně zavázaly, že budou účinně předcházet nebezpečné změně klimatu; zdůrazňuje, že tato jednání musí vést k právně závazné dohodě, jež bude obsahovat makroekonomické cíle pro všechny strany a respektovat dohodnutý cíl omezit globální oteplování na méně než 2°C; zdůrazňuje, že komplexní mezinárodní dohoda zajistí rovné podmínky pro průmysl a sníží riziko úniku uhlíku z EU;
11. zdůrazňuje, že mezinárodní působení v oblasti klimatu je nejlepší recept, jak předcházet úniku emisí uhlíku; očekává v této souvislosti s nadějí konání konference o klimatu COP21 v Paříži; zdůrazňuje, že ambiciózní mezinárodní dohoda o boji proti změně klimatu, která by vytvořila rovné podmínky pro všechny země připravené spolupracovat na multilaterální úrovni a zavedla soudržný globální environmentální režim na snižování emisí uhlíku, by byla nejpozitivnějším způsobem řešení globálních emisí; zdůrazňuje, že taková dohoda by umožnila řádnou soutěž všech producentů základních kovů a úvahy o kompenzacích na hranicích by již nebyly zapotřebí za předpokladu, že by její provádění bylo účinně sledováno a byly prováděny nezbytné úpravy; zdůrazňuje skutečnost, že takováto mezinárodní dohoda musí nezbytně obsahovat spolehlivé závazky zemí s nejvyššími emisemi; v této souvislosti také zdůrazňuje, že je zapotřebí dosáhnout souladu se sociálními a environmentálními standardy, aby byly vytvořeny rovné podmínky;
12. konstatuje, že při zohlednění dovozu i vývozu začleňuje regulační mechanismus na hranicích v souvislosti s uhlíkem do evropské regulace model snižování emisí také se zaměřením na spotřebu na daném území a že tento přístup „zdola nahoru“ je výhodný v tom, že jej lze rozšířit jako všeobecně platné řešení při dodržení pravomoci každého státu rozhodovat o vlastní úrovni ambicí politiky v oblasti změny klimatu, poté co bude provedeno pečlivé posouzení dopadů; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby budoucí obchodní dohody obsahovaly ustanovení, která významně zlepší vývozní příležitosti a přístup na trh pro evropské výrobky ze základních kovů; znovu opakuje, že by Komise měla do regionálních, dvoustranných a vícestranných dohod o volném obchodu zahrnout zákaz postupů narušujících hospodářskou soutěž v oblasti surovin (dvojití ceny, vývozní omezení);
13. zdůrazňuje, že veškerá opatření, jež mají dopad na obchod, musí být v souladu s mezinárodními obchodními dohodami; tvrdí, že cíle politiky v oblasti změny klimatu týkající se ochrany života a zdraví lidí, zvířat a rostlin, jako je zachování vyčerpatelných přírodních zdrojů, pokud jsou uplatňovány nediskriminačním způsobem, a nikoli jako

skryté omezení, odpovídají výjimkám stanoveným v článku XX dohody GATT; upřesňuje, že změna klimatu, vzhledem k její globální povaze, by měla získat právní pozornost; připomíná skutečnost, že ovzduší s nízkým obsahem uhlíku (čisté ovzduší) je již nyní vnímáno jako vyčerpatelný přírodní zdroj, a proto by mělo být považováno za veřejný statek; upřesňuje dále, že odvetná opatření by nemohla být uskutečňována jako důsledek kompenzačních opatření na hranicích, aniž by byla porušena pravidla mezinárodního obchodu a aniž by existovalo riziko odsouzení; opakuje, že cílem není v žádném případě ochrana evropských průmyslových odvětví, ale snaha o dosažení rovnocenných podmínek s jejich zahraničními konkurenty;

14. uvádí, že by bylo vhodné předpokládat částečné přerozdělení příjmů získaných z dražeb iniciativ na ochranu životního prostředí a opatření v boji proti změně klimatu, jako je Zelený fond, jak je stanoveno v dohodách z Cancúnu, a dalších mezinárodních nástrojů financování v oblasti klimatu;
15. konstatuje, že dohodnuté normy pro výpočet obsahu uhlíku a emisí vznikajících během životního cyklu produktů zvyšují transparentnost a mohou usnadnit podporu udržitelné výroby a spotřeby, a to i v hutnictví;
16. zdůrazňuje, že je třeba vytvořit databázi, která bude poskytovat informace o obsahu uhlíku u produktů vyrobených průmyslem základních kovů v Evropě;

Kompenzace nepřímých emisí:

17. vyjadřuje politování nad tím, že režim pro kompenzace nepřímých nákladů založený na státní podpoře se stal novým zdrojem nekalé hospodářské soutěže na jednotném trhu EU mezi výrobci s vysokou energetickou náročností, z nichž někteří získávají finanční podporu od svých orgánů veřejné správy; naléhavě vyzývá k tomu, aby byla tato kompenzace harmonizována a, je-li to odůvodněné, probíhala na evropské úrovni, aby se zajistily rovné podmínky s globálními konkurenty a mezi evropskými výrobci a aby se zajistila účinná ochrana proti úniku uhlíku; konstatuje, že to zvláště platí pro šest neželezných kovů, s nimiž se obchoduje za ceny určované globální poptávkou a nabídkou, jež jsou většinou stanovovány na Londýnské burze; chápe proto, že producenti základních kovů jsou pouhými „příjemci cen“, kteří nemají možnost přenést zvýšené náklady na své zákazníky; dochází k závěru, že je nezbytné zachovat kompenzace za nepřímé emise; odkazuje na dohodu o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability (2014/0011/COD), v níž se uvádí, že „v zájmu dosažení cíle, kterým je nastavení rovných podmínek pro všechny, by tento přezkum měl zvážit i zavedení harmonizovaných opatření, jejichž účelem by byla kompenzace nepřímých nákladů na úrovni Unie“; odkazuje v této souvislosti na nařízení Rady (ES) 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy¹ a na články 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie; vyzývá Komisi, aby přezkoumala dopad různých programů na podporu energetiky na maloobchodní ceny energie, které nepřímo ovlivňují konkurenceschopnost energeticky náročných průmyslových odvětví v jednotlivých členských státech;
18. domnívá se, že diferencovaný dopad uhlíku na ceny elektřiny vyplývající ze skladby zdrojů energie každého dodavatele je faktorem konkurenceschopnosti a závisí mimo

¹ Úř. věst. L 001, 4.1.2003, s. 1.

jiné na volbě každého svrchovaného státu; vítá návrh Komise týkající se Evropské energetické unie; domnívá se, že dobře fungující vnitřní trh s energií, který dodává bezpečnou a udržitelnou energii a zajišťuje odpovídající propojení členských států, napomůže snížit ceny energie pro evropský průmysl a spotřebitele; domnívá se, že systém obchodování s emisemi je harmonizované opatření na úrovni EU ke snižování průmyslových emisí a že by jeho dopady měly tudíž být řešeny pomocí harmonizovaného systému;

Podpora za účelem investic do nízkouhlíkové výroby kovů

19. naléhavě žádá, aby byly bezplatné povolenky pro neúčinnější zařízení v odvětvích, v nichž dochází k výraznému úniku uhlíku, přidělovány podle programů investic do nových zařízení, do výzkumu a vývoje (včetně zachycování a ukládání CO₂ (CCS) a zachycování a využívání CO₂ (CCU)) a do odborného vzdělávání pracovníků, a to nejdříve a v každém případě od roku 2018 a během čtvrté fáze pokrývající období 2021–2030, s cílem plnit vysoké standardy ochrany klimatu a životního prostředí a dodržovat pracovní práva; zdůrazňuje, že je rozhodně třeba investovat do výzkumu a vývoje, aby Evropa i nadále zůstala střediskem excelence, pokud jde o výrobu základních kovů; připomíná, že odvětví, jež investují, nejlépe překonávají krize; vyzývá k tomu, aby byly příjmy z dražeb systému obchodování s emisemi použity k financování klimatických opatření v EU a v rozvojových zemích, včetně investic do obnovitelné energie a projektů energetické účinnosti v průmyslových odvětvích; podporuje plány v rámci politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 na vytvoření zařízení (NER400) pro zachycování a ukládání CO₂, inovativní obnovitelné zdroje energie a nízkouhlíkové inovace v průmyslových odvětvích, jak je stanoveno v závěrech Evropské rady ze dne 23. října 2014; navrhuje, aby pilotní a demonstrační projekty v oblasti zachycování, využívání a ukládání uhlíku byly součástí programů pro financování nízkouhlíkových technologií podporovaných Komisí v souvislosti s fondem NER 300 a budoucím fondem NER 400 s tím, že by se finanční riziko rozdělilo mezi poskytovatele finančních prostředků a provozovatele; připomíná význam veřejných investic a, v evropském kontextu, význam prostředků z programu Horizont 2020 při zvyšování environmentální a energetické účinnosti průmyslu základních kovů, včetně dosažení nižších emisí uhlíku v souladu s cíli strategie Evropa 2020; považuje odborné vzdělávání pracovníků v oblasti používání nízkouhlíkových technologií a postupů v průmyslových odvětvích za strategickou investici, jež by měla být plně začleněna do programů podporovaných Komisí k financování přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství;

Finanční účetnictví a transparentnost

20. navrhuje, aby byly kvóty CO₂ zveřejňovány při zveřejnění roční účetní závěrky podniků a aby Evropská unie podporovala opětovné zahájení prací na příslušném mezinárodním účetním standardu;
21. zdůrazňuje význam transparentnosti při využívání přidělených příjmů ze strany členských států; odkazuje v této souvislosti na povinnost členských států informovat Komisi o využívání příjmů ze systému ETS; zdůrazňuje skutečnost, že zvýšená transparentnost by občanům pomohla sledovat, jak jsou příjmy ze systému ETS využívány vnitrostátními orgány veřejné správy;

22. zdůrazňuje, že zařízení a podniky musí dodržovat veškeré právní požadavky na sociální odpovědnost a podávání zpráv, aby se zaručilo rovnocenné a účinné provádění environmentálních právních předpisů a zajistilo se, že příslušné orgány a zúčastněné strany včetně zástupců pracovníků a zástupců občanské společnosti a místních společenství budou mít přístup ke všem příslušným informacím; zdůrazňuje právo na přístup k informacím o environmentálních otázkách stanovené v Aarhuské úmluvě a prováděné v právních předpisech EU a jednotlivých členských států, včetně směrnice 2003/87/ES; navrhuje, aby jakékoli citlivé zařízení podléhající systému obchodování s emisemi poskytovalo každoročně kompletní informace včetně informací o boji proti změně klimatu a o dodržování evropských směrnic v oblasti životního prostředí a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a aby tyto informace byly dostupné zástupcům pracovníků i zástupcům občanské společnosti z řad okolního obyvatelstva v blízkosti zařízení;

Otázka smluv na dodávky elektřiny

23. zdůrazňuje, že pro konkurenceschopnost evropského průmyslu základních kovů je důležitá možnost uzavírat dlouhodobé smlouvy, a to za určitých podmínek, jež musí být vyjasněny Komisí, kdy návratnost investic v případě vysoce kapitálových průmyslových podniků nebude kratší než patnáct let; připomíná, že průmyslové podniky potřebují zabezpečit své investice prostřednictvím předvídatelných cen a jasného právního rámce; zdůrazňuje, že spíše než každoroční dražby elektřiny je třeba upřednostňovat dlouhodobou stabilitu smluv o dodávkách elektřiny; vyjadřuje obavy ohledně tržních předpisů, které v některých členských státech umožňují strukturální rozdíl mezi cenami elektřiny a výdaji na její výrobu; vyzývá Komisi, aby bojovala proti neočekávaným ziskům soukromých oligopolů na trhu s energií;
24. vyjadřuje obavy ohledně tržních předpisů, které umožňují strukturální rozdíl mezi cenami elektřiny a výdaji na její výrobu;

Přenos dovedností

25. vyzývá k tomu, aby ve všech podnicích, které mají neuspokojivou věkovou strukturu, byl pro vysoce odborná pracovní místa ve výrobě zorganizován přenos dovedností mezi generacemi pracovníků; upřednostňuje podporu dovedností mladých zaměstnanců v podnicích prostřednictvím strukturální politiky v oblasti učňovské přípravy s cílem rozvinout kolektivní dovednosti zaměstnanců; zdůrazňuje význam dovedností a odborné kvalifikace pracovníků v odvětví základních kovů; vyzývá k aktivním zaměstnaneckým a průmyslovým politikám, jež zajistí, že tyto znalosti budou rozvíjeny a uznávány jako důležité aktivum evropského průmyslu základních kovů; žádá, aby udržování průmyslového know-how a kvalifikované pracovní síly bylo zohledňováno při posuzování rentability výroby v jakémkoli konkrétním podniku;

Dodávky surovin

26. vyzývá k tomu, aby Evropa přijala diplomatické kroky týkající se surovin pro výrobu kovů založené na strategických partnerstvích s cílem sdílet přidanou hodnotu mezi evropskými zeměmi a zeměmi produkujícími suroviny takovým způsobem, který by podporoval rozvoj odborných pracovních míst v celém hodnotovém řetězci; žádá Komisi, aby vytvořila nástroj hloubkové analýzy trhu s ocelí, který může zajistit přesné

údaje o evropské a celosvětové rovnováze mezi nabídkou a poptávkou v oblasti oceli, které budou rozlišovat mezi strukturálními a cyklickými složkami rozvoje těchto trhů; domnívá se, že sledování trhu s primárními a sekundárními základními kovy by mohlo poskytnout cenné informace pro přijetí nápravných a proaktivních opatření, která jsou z důvodu cyklické povahy ocelářského průmyslu nevyhnutelná; vítá zprávu Evropské kompetenční sítě pro vzácné zeminy (ERECON)¹; vyzývá Komisi, aby pokračovala ve své činnosti v rámci sítě ERECON s cílem rozvíjet diverzifikovaný a udržitelný dodavatelský řetězec vzácných zemin pro Evropu, a zejména s cílem provádět politická doporučení a poskytovat podporu náhradním řešením a větší recyklaci;

Evropská ochrana obchodu se základními kovy: prevence je lepší než pozdní léčba

27. nabádá Radu, aby dokončila přezkum dvou nařízeních o nástrojích na ochranu obchodu s cílem zjednodušit, posílit a zrychlit tyto nástroje a zajistit, aby nebyly oslabeny; navrhuje fázi předběžného šetření v délce maximálně jednoho měsíce s cílem prvotně přezkoumat stížnosti týkající se dumpingu a subvencí, která bude moci na základě prvních zjištění vést k preventivním nápravným opatřením a následně k hlubšímu šetření; vyjadřuje politování nad tím, že legislativní návrh na modernizaci nástrojů na ochranu obchodu se zastavil v Radě navzdory tomu, že Parlament vyjádřil přísnějším opatřením proti nekalému dovozu ze třetích zemí důraznou podporu; vyzývá Radu, aby rychle pokračovala v modernizaci nástrojů na ochranu obchodu s cílem zajistit, aby bylo konečně možné zavést vhodnou reakci na nekalé praktiky a aby evropský trh mohl být chráněn proti dumpingu, a zajistit tak rovné podmínky a možnost plně využívat příležitostí poskytovaných přechodem na jiné zdroje energie;
28. přijímá cíl rychle pokročit v recyklaci vzácných zemin a kritických kovů spotřebovávaných v Unii;
29. zdůrazňuje, že korozivzdorná ocel a hliník jsou stejně jako veškeré základní kovy předmětem celosvětové hospodářské soutěže; domnívá se, že je naléhavé, aby Evropská komise ve svých analýzách a srovnáních zvolila světový trh jako referenční trh a neomezovala svá šetření při definování relevantního zeměpisného trhu pouze na vnitřní trh; vyzývá k tomu, aby bylo provedeno posouzení dopadu výrobních kapacit, jež by mělo mimo jiné zohlednit podniky a pracovní místa, a to předtím, než GR Komise pro hospodářskou soutěž přijme jakákoli rozhodnutí, a vyzývá k tomu, aby závěry tohoto posouzení byly začleněny do konečných veřejných materiálů poskytnutých zúčastněným stranám; vyzývá k přezkumu politiky v oblasti hospodářské soutěže a pravidel státní podpory k usnadnění veřejných zásahů s cílem zachovat sociální a regionální soudržnost, zlepšit pracovní a environmentální normy nebo řešit obavy v oblasti veřejného zdraví; vyzývá k tomu, aby byl dopředu zohledňován dopad každého rozhodnutí GR pro hospodářskou soutěž na zaměstnanost, a aby byl objektivně zdůvodněn nebo případně kompenzován zaměstnancům, jež byli postiženi opatřeními k nápravě zneužívání dominantního postavení; vyzývá k lepšímu zapojení sociálních partnerů a zejména organizací pracovníků a odborů na úrovni členských států i na úrovni EU s cílem zabránit praktikám sociálního dumpingu v tomto odvětví a zajistit tvorbu kvalitních pracovních míst; vyzývá k zapojení pracovníků do rozhodovacích postupů v průmyslu;

¹ http://ec.europa.eu/growth/sectors/raw-materials/specific-interest/erecon/index_en.htm

Úloha základních kovů v oběhovém hospodářství

30. zdůrazňuje v této souvislosti kladný dopad druhotných kovů, které napomáhají podstatně snižovat objem využívané energie a surovin; vyzývá proto Komisi, aby usnadnila rozvoj a fungování trhů s druhotnými kovy; podporuje zřízení oběhového hospodářství při každé výrobě základních kovů, aby se propojilo využívání vedlejších výrobků a recyklovaných kovů s cílem zvýšit jejich konkurenceschopnost; vyzývá k tomu, aby při každé výrobě základních kovů muselo být povinně zřízeno oběhové hospodářství, aby se propojilo využívání odvozených výrobků a recyklovaných kovů s cílem zvýšit jejich konkurenceschopnost; přijímá cíl rychle pokročit v recyklaci vzácných zemin a kritických kovů spotřebovávaných v Unii; vyzývá k rozvoji silného propojení mezi odvětvím recyklace základních kovů a dalšími odvětvími s cílem posílit rozsah a odolnost průmyslové základny, zejména v regionech postižených deindustrializací; zdůrazňuje v této souvislosti široký potenciál náhrad výrobků a materiálu a zvyšování využívání kovového šrotu mimo jiné v ocelářství a ve výrobě hliníku; zdůrazňuje, že většinu základních kovů lze mnohokrát recyklovat za zlomek energie používané k primární výrobě; je znepokojen vysokými energetickými ztrátami pro Evropu, jejichž příčinou je legální a ilegální vývoz hliníku a mědi do zemí, jako jsou Čína a Indie, což jsou státy, které samy vývoz hliníku zakázaly; domnívá se, že vysoké environmentální standardy a zásady oběhového hospodářství by měly tvořit základ pro investice do rozvoje a inovací v průmyslu základních kovů v Evropě; vyzývá Komisi, aby vytvořila ekonomické pobídky k recyklaci kovů, včetně v současné době neekonomických kritických surovin, jako jsou vzácné zeminy, aby prošetřila, jak lze podpořit trhy s recyklovanými materiály, například prostřednictvím zelených osvědčení pro recyklované materiály, požadavků na ekodesign a fiskálních pobídek, a aby zajistila, že politika soudržnosti a rozpočty Evropského fondu pro strategické investice (EFIS) budou také využívat pákový efekt na podporu účinnosti zdrojů a recyklace; domnívá se, že právní předpisy o odpadech by měly být zlepšeny v zájmu dalšího fungování trhu EU s kovovým šrotem, například prostřednictvím přezkumu směrnice o vozidlech s ukončenou životností a dalších právních předpisů v oblasti odpadů; navrhuje, aby byla přijata opatření ke stanovení cílů týkajících se sběru, posílení odpovědnosti výrobců a rozšíření působnosti směrnice o vozidlech s ukončenou životností na nákladní vozy, autobusy a motocykly; zdůrazňuje, že ke zvládnutí přechodu k udržitelnějším výrobním postupům a produktům je zapotřebí kvalifikovaných zaměstnanců disponujících potřebnými dovednostmi, a vyzývá k přijetí evropské strategie pro odbornou přípravu a vzdělávání, jež by podporovala podniky, výzkumné instituty a sociální partnery v úsilí o společné zjišťování toho, jaké dovednosti jsou potřebné k environmentální udržitelnosti;
31. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Úbytek kapacit a pracovních míst v evropském ocelářství je způsoben prudkým poklesem poptávky, která mezi lety 2007 a 2014 poklesla o 40 milionů tun. Změna kapacit byla takového rozsahu, že jakákoli obnova evropské poptávky povede v Evropě k historickému obchodnímu deficitu, jehož následkem bude závislost a ztráta průmyslového know-how, což by se brzy projevilo v navazujících odvětvích automobilového průmyslu, stavebnictví a nízkouhlíkových technologií.

Uzavírání evropských továren na výrobu hliníku probíhá naopak v situaci, kdy v posledních letech evropská poptávka po hliníku narůstá. Tato skutečnost vedla ke zvýšení dovozu.

Ocel a hliník tak představují dva významné příklady obtíží v těch oborech, které musí zároveň pokračovat ve své energetické a environmentální modernizaci, přičemž by pro tuto modernizaci byla zapotřebí investiční politika, na niž mají dnes jen málokteré z nich dostatečné prostředky.

Obtíže v těchto průmyslových odvětvích nijak nezapříčinila politika v oblasti klimatu, avšak jestliže bude pokračovat krize v investicích a nebude zavedena evropská průmyslová politika v oblasti surovin a základních kovů, mohlo by k tomu brzy dojít.

Tato průmyslová politika musí mít k dispozici nástroje a prostředky nezbytné k úspěšnému provedení přechodu na nízkouhlíkové technologie, což nebude možné bez strategického řízení průmyslových odvětví základních kovů a bez nezbytných nástrojů a prostředků, díky nimž bude možné čelit nárůstu cen uhlíku, po němž volají všechny mezinárodní instituce podílející se na boji proti změně klimatu.

Ačkoli je pro evropské ekonomiky nesmírně důležité opětovné používání základních kovů a rozvoj oběhového hospodářství, nemůže recyklace sama o sobě stačit pro budoucí potřeby evropského kontinentu, který prochází energetickou transformací. Jen pro ilustraci: na stejný instalovaný výkon spotřebují větrné elektrárny a solární technologie až 90krát více hliníku, 50krát více železa, mědi a skla a 15krát více betonu než klasičtější stávající tepelné elektrárny (mazut, zemní plyn) nebo jaderné elektrárny (a to nehovoříme o vzácných nebo kritických kovech...).

Naléhavost boje proti změně klimatu

Je zapotřebí uvítat náskok, jehož EU dosáhla v boji proti změně klimatu, včetně uznání klimatického dluhu vůči průmyslově nerozvinutým zemím.

Vytvoření trhu s uhlíkem v roce 2005 (směrnice 2003/87/ES) odpovídá zavedení jednostranné ofenzivní strategie boje proti změně klimatu ze strany Evropské unie, která měla být vzorem v tom, že do všech svých ekonomik prostřednictvím výrobců elektřiny a energeticky náročných průmyslových odvětví zavede vícenáklady, nezávisle na situaci v celém světě.

Od tohoto kroku se očekávalo, že povede k investicím, jejichž cílem by bylo snížit emise uhlíku, a že bude součástí modernizace evropského průmyslu, který by tak získal náskok vůči svým konkurentům. Nejen že se tento plán z mnoha důvodů neosvědčil, ale navíc vzrostla hrozba úniku emisí uhlíku, a to navzdory štedrému přidělování bezplatných povolenek, které

jako způsob ochrany prokázaly své limity.

Situace se totiž změnila po podpisu Kjótské dohody v roce 1997 a Evropa již není v základních kovech dominantní a musí naopak bojovat o to, aby si udržela nezávislost ve vztahu k zemím, v nichž se průmysl rychle rozvíjí („uhlíkový přechod“).

Existuje strategická nutnost, aby se evropský průmysl základních kovů této nové klimatické, ekonomické a sociální situaci přizpůsobil a stal se vzorem, pokud jde o účinnost a účelnost spotřeby energií a surovin, nikoli aby z budoucího průmyslově rozvinutého světa zmizel.

Regulační opatření na hranicích se jeví jako nejvýkonnější strukturální mechanismus, který brání tomu, aby evropská průmyslová odvětví, v nichž hrozí riziko úniku uhlíku, vzdala svůj boj proti změně klimatu. A to s vědomím, že další rozdělování bezplatných emisních kvót, které se staly „dotacemi na znečištění“ bez žádoucího účinku, představuje ušlý zisk, který bude narůstat spolu s nárůstem ceny CO₂ na trhu.

Regulační opatření na hranicích,

Zavést v rámci politiky boje proti změně klimatu regulační opatření na hranicích znamená zrovnoprávnit hospodářskou soutěž výrobců v Evropě i mimo ni, čelit jejímu narušování jak na vnitřním trhu, tak v rámci vývozu, a zabránit tak únikům uhlíku.

– Toho lze dosáhnout tím, že dovoz bude podléhat stejným pravidlům pro nákup emisních povolenek na trhu s uhlíkem, jaká platí pro evropské výrobce, a to na základě obsahu uhlíku v dovážených kovech;

– a dále tím, že vývoz kovů bude osvobozen od nákupu povolenek na emise CO₂.

Dovozci základních kovů by museli na hranici nahlásit CO₂, které vzniká při výrobě kovů prodávaných na evropském trhu, a podřídit se stejným pravidlům jako evropští výrobci, v souladu se zásadou zákazu diskriminace mezi podobnými výrobky, který vydala WTO. Nejedná se tudíž o žádný svévolný prostředek diskriminace ani o skryté omezování mezinárodního obchodu.

Oblast působnosti opatření na hranicích je shodná s oblastí působnosti emisních povolenek v systému ETS.

Regulační opatření na hranicích jako dočasné a pružné opatření

Stejně tak, jestliže některá země zavede povolenky na emise CO₂ pro své výrobce základních kovů, které budou srovnatelné s evropskými povolenkami, přizpůsobí se regulační opatření na hranicích množství emisí uhlíku vzniklých u výrobců, s nimiž obě země mezi sebou obchodují. Vzájemné propojení trhů s povolenkami na emise uhlíku, které vzniknou v celém světě, umožní veškerá opatření na hranicích zrušit. Stejná pravidla jsou podmínkou spravedlivé hospodářské soutěže.

Zamezit úniku emisí uhlíku v celém průmyslovém odvětví

Výrobce hliníku, který vyrábí oxid hlinitý (meziprodukt mezi bauxitovou rudou a hliníkem), podléhá v Evropě omezením systému ETS, zatímco u výrobce hliníku, který svůj oxid hlinitý dováží ze zahraničí, tomu tak není. Totéž se týká všech meziproduktů vzniklých transformací

rud v kovy a také hutnického koksu, neboť přemístění této výroby (pro následný dovoz) je zdrojem úniku uhlíku.

Měření obsahu uhlíku v každém základním kovu by se tak mělo vnímat ve vztahu k danému odvětví, nikoli pouze z hlediska umístění jeho konečné výroby v Evropě.

Obsah uhlíku u každého výrobku podléhajícího emisním kvótám

Aby mohlo být regulační opatření na hranicích spravedlivé, je vhodné znát obsah uhlíku v každém výrobku.

To se však v Evropě již děje a mohlo by tomu tak být všude, za dvou podmínek:

– zajištění sledovatelnosti výrobků, s nimiž se obchoduje (k tomu již dochází v průmyslu základních kovů, které musí být schváleny a potvrzeny v rámci uznaných profesních standardů);

– a zavedení mezinárodně harmonizované metody určování obsahu uhlíku v obchodovaných výrobcích.

Bylo by také nutné vytvořit mezinárodní/mnohostrannou agenturu nebo zajistit provádění tohoto úkolu některou existující organizací.

Kompenzace nepřímých emisí: nekalá hospodářská soutěž mezi evropskými zeměmi

Nadnárodní společnosti vyrábějící hliník vytvořily ve státech Perského zálivu mocný průmysl založený na nízkých cenách energie. K výhodám plynoucím z levné energie se u těchto zemí bohatých na ropu a plyn přidává skutečnost, že nečelí zátěži související s emisemi CO₂ a nepodílejí se na boji proti změně klimatu.

Evropská komise připustila nerovnost hospodářské soutěže způsobenou zvyšováním ceny elektřiny, která se odvozuje od obchodu s emisemi CO₂ a kterou platí výrobci elektřiny, a v důsledku toho povolila, aby tyto nepřímé náklady kompenzovaly veřejné orgány jednotlivých států (sdělení SWD (2012)).

Například Španělsko tak v rozmezí 3 let (2013–2015) na tuto kompenzaci věnovalo 5 milionů EUR, zatímco výdaje Německa za stejné období dosahují 756 milionů EUR.

Bezplatné povolenky za účelem investic do nízkouhlíkové výroby kovů

Regulační opatření na hranicích zavádí pozitivní cyklus ekonomiky základních kovů spojující snižování emisí CO₂ s investicemi do nízkouhlíkových technologií, jež se tímto způsobem rentabilizují s cílem snižovat emise a bojovat proti změně klimatu.

Účetní a finanční transparentnost

Ačkoli se bezplatné kvóty CO₂ přidělované podnikům v současnosti zveřejňují spolu s uvedením jednotlivých výrobních závodů, jakmile jsou přiděleny, nesdělují již podniky, které je mají, žádné informace o jejich využívání.

Stejně tak evropské státy nesledují příjmy z dražeb emisních povolenek, které by měly být

alespoň částečně věnovány na boj proti změně klimatu.

Transparentnost týkající se rizik a nebezpečí souvisejících s průmyslem základních kovů

První požadavek: evropský průmysl základních kovů musí jít v oblasti životního prostředí příkladem a maximálně snížit dopady jak na pracovníky, tak na obyvatele žijící v okolí. Vnitrostátní a evropské veřejné orgány musí tuto skutečnost garantovat, neboť trh nemůže sladit zachování konkurenceschopné průmyslové ekonomiky s šetrným přístupem k životnímu prostředí.

Tato transparentnost se musí týkat informací o emisích, opatření k zajištění souladu, investic do pokroku a jejich dopadu na zdraví a bezpečnost pracovníků a okolního obyvatelstva.

Otázka smluv na dodávky elektřiny

Průmysl základních kovů je energeticky náročný, a to různým způsobem.

- Využíváním uhlí jako základní fosilní suroviny neoddělitelné od výroby uhlíkové oceli;
- strukturou výrobních nákladů, u nichž v účetní hodnotě převládají náklady na elektřinu (které jsou v jednotlivých zemích odlišné a nepředvídatelné) v případě elektrolýzy zinku nebo hliníku.

Nemožnost podepisovat dlouhodobé smlouvy na dodávky za cenu volně dohodnutou mezi dodavatelem a uživatelem elektřiny by vedla k velmi nejistému postavení evropských průmyslových odvětví náročných na elektrickou energii vůči mezinárodní konkurenci.

Je také zapotřebí si položit otázku veřejné povahy některých dotovaných mezinárodních konkurentů vyvážejících základní kovy, kteří pracují v ekonomickém systému, jenž se vyznačuje absencí volné a nenarušené hospodářské soutěže, pokud jde o dodávky energie

Evropská ochrana obchodu se základními kovy: prevence je lepší než pozdní léčba

V době, kdy rozvíjející se země rozšiřují svůj průmysl základních kovů, které jsou nezbytné pro zahájení hospodářského růstu, stávají se hlavními konkurenty na světovém trhu s ocelí i s veškerými základními kovy jako vzácná území požívající komparativní výhody přístupu k surovinám, již v některých případech doplňuje veřejná podpora a hledání odbytišť cestou dumpingu (který je definován jako prodej za nižší cenu, než je účetní hodnota).

Je tudíž nezbytné, aby si EU zajistila flexibilní a reaktivní ochranu obchodu, která se přizpůsobí těmto novým skutečnostem ve světovém průmyslu, v němž se musí zrychlit rytmus rozhodování ve vztahu k potenciálnímu nárůstu toku surovin, výrobků, informací i služeb.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	13.10.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 47 -: 11 0: 3
Členové přítomní při konečném hlasování	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, David Borrelli, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, András Gyürk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Ernest Maragall, Edouard Martin, Dan Nica, Angelika Niebler, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Michał Boni, David Coburn, Cornelia Ernst, Jens Geier, Gunnar Hökmark, Benedek Jávor, Jude Kirton-Darling, Olle Ludvigsson, Notis Marias, Marian-Jean Marinescu, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Theodor Dumitru Stolojan, Pavel Telička, Cora van Nieuwenhuizen

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

47	+
ALDE	Dominique Riquet
ECR	Notis Marias
EFDD	David Borrelli, Dario Tamburrano
ENF	Barbara Kappel
GUE	Cornelia Ernst, Miloslav Ransdorf, Neoklis Sylikiotis
PPE	Michał Boni, Jerzy Buzek, Christian Ehler, András Gyürk, Gunnar Hökmark, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Janusz Lewandowski, Marian-Jean Marinescu, Angelika Niebler, Herbert Reul, Massimiliano Salini, Algirdas Saudargas, Theodor Dumitru Stolojan, Antonio Tajani, Vladimir Urutchev, Henna Virkkunen, Pilar del Castillo Vera
S&D	Zigmantas Balčytis, Jens Geier, Theresa Griffin, Eva Kaili, Jude Kirton-Darling, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Olle Ludvigsson, Edouard Martin, Dan Nica, Miroslav Poche, Patrizia Toia, Kathleen Van Brempt, Martina Werner, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
VERTS/ALE	Peter Eriksson, Benedek Jávor, Ernest Maragall, Michel Reimon, Claude Turmes

11	-
ALDE	Philippe De Backer, Fredrick Federley, Kaja Kallas, Pavel Telička, Cora van Nieuwenhuizen
ECR	Ashley Fox, Marek Józef Gróbarczyk, Hans-Olaf Henkel, Evžen Tošenovský
EFDD	David Coburn, Roger Helmer

3	0
ENF	Nicolas Bay, Jean-Luc Schaffhauser
PPE	Paul Rübig

Vysvětlivky:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se